

I det af Forsvarsminister *Neergaard* den 12. Februar 1909 i Folketinget fremsatte Forslag til Hærorrdning fandtes af militære Musikkorps kun Livgardens Musikkorps. Alle de øvrige Musikkorps vare foreslaaede at skulle bortfalde. „Dette skyldes“ — hedder det i Motiverne til Forsvarsminister *Neergaards* Forslag — „udelukkende økonomiske Hensyn, idet det har været nødvendigt at tage de Beløb, Musikken koster, til Hjælp paa andre Omraader“. Herefter vilde disse Musikkorps ophøre fra 1. Oktober 1909. Under Forslagets Behandling i Landstinget indsattes imidlertid en Overgangsbestemmelse, gaaende ud paa, at Musikken, som den hidtil havde været — dog med nogen Indskrænkning —, skulde opretholdes indtil 1. April 1911. — De Bemærkninger, der ledsage det af Forsvarsminister *Berntsen* fremsatte Lovforslag om fortsat Bevarelse af Musikken (dog yderligere reduceret), indledes med følgende: „Under Hærløvebehandlingen paa Rigsdagen i 1909 blev der fra forskellig Side baade i Folketinget og Landstinget udtalt Beklagelse over, at Bekostningen ved at bevare Hærens Musikkorps i den hidtidige Skikkelse var saa betydelig, at man maatte opgave dette. Siden er der baade i og udenfor Hæren hyppig fremsat Ønsker om at bevare Musikkorpsene i saa stor Udstrækning som muligt. Nærværende Forslag tilsigter at imødekomme disse Ønsker, saaledes at der, under Hensyntagen til Bekostningsspørgsmaalet, faas Musikkorps af en saadan Sammensætning og saaledes fordelte, at de i videst mulig Udstrækning kunne udnyttes saavel til Hærens Bedste som til Gavn og Glæde for hele Befolkningen.“

Et Mindretal indenfor Folketingets Udvalg (K. M. Klausen, Mads Larsen, Schmidt og Slengerik) udtaler følgende i Betænkningen: „Mindretallet kan ikke tiltræde Forslaget og indstiller, at det nægtes Overgang til 3die Behandling“. Ved Betænkningens Behandling i Tinget indskrænkede Ordførerne for de to Grupper, hvoraf Mindretallet bestaar, sig til at henvisse til deres Udtalelser ved 1ste Behandling. Disse Udtalelser findes i Tidenden Sp 4015—19 og 4020—30. Lovforslagets Overgang til 3die Behandling vedtoges med 52 St. mod 35. Ved 3die Behandling vedtoges Lovforslaget med 49 St. mod 32. I Landstinget vedtoges Lovforslaget med 42 St. mod 6. — I Lovforslaget, som det var forelagt, gjordes kun den Forandring (efter Forslag af Flertallet indenfor Folketingets Udvalg), at Begyndelsesalderen for Antagelse som Hornblæsererelev sattes op fra 15 Aar til 17 Aar. Et Forslag af Parkov om at lade den midlertidige Ordning af Overgangsbestemmelsen i Loven af 1909 vedvare indtil April 1913 toges tilbage.